

Vanochtend is Kuba boos.
Ja, hij is boos en woest en kwaad.
Om hoe stom iedereen doet
en om hoe stom dat alles gaat.

Zojuist ging de wekker: *trrrriiiiiiiiiiiiiing!*
Keihard in Kuba's oor.
Terwijl hij net zo fijn droomde over voetbal,
hij won de wedstrijd en Karelkje verloor.

Kuba zou het liefst weer gaan dromen,
maar daarvoor is geen tijd,
want papa roept heel hard:
Kom, snel uit bed voor het ontbijt!

Een lekker hapje eten, denkt Kuba,
daarna zal het wel beter gaan...

... maar nu zit er een vlieg in z'n melk
en een bruine plek op z'n banaan!

Mama zegt: Toe, stel je niet zo aan.
Ik snij dat bruine plekje van je banaan
en die vlieg, die vis ik uit je beker.
Dan lust je het toch wel zeker?

Ik wil het niet! roept Kuba,
terwijl hij met z'n apenvuistjes op tafel slaat.
Ik wil het niet! Ik wil het niet!
Z'n koppie wordt zo rood als een tomaat.